

Pārdomas un atskats Austrālijas ceļojumā

Jau nez cik reizes pārrakstu Austrālijas apciemojuma atskatu. No vienas puses liktos tik vienkārši atstāstīt, kas, kur un kā tika darīts un piedzīvots. No otras puses, konflikti, kādēļ tur devos, liedz tik ātri un virspusēji visu notikušo izvērtēt. No sirds pateicos LELBĀL Virsvaldes locekļiem, kas man uzticēja tur doties, un pateicos Dievam par iespēju pārrunāt šos jautājumus ar tik ļoti atvērtiem un iecietīgiem, sirsnīgiem draudzes locekļiem Adelaidē, Brisbanē, Melburnā. Pie viena apliecinu, ka daudz lūdzos pirms tur devos, un devos tur tikai tādēļ, ka jutu Dieva Svētā Gara vadību.

Pat Sidnejā, kur man nebija paredzēts laiks pārrunāt šos jautājumus, sarunas ar atsevišķiem draudzes locekļiem atklāja, ka daudziem rūpēja viss, kas bija noticis, un tie patiesi gribēja izprast, kā rīkoties tad, kad dziļi pārliecinātiem kristiešiem nav tās pašas atbildes uz vienu un to pašu jautājumu, kaut arī visi apliecinām vienu un to pašu ticību un Bībeli. Nevienā vietā vai reizē neizteicu necieņu pret amata brāļiem, prāv. Colvinu MacPhersonu un māc. Guni Balodi, kas izstājušies no LELBĀL. Visur uzsvēru LELBĀL cerību, ka ALELDA arvien būs daļa no mums. Dalījos arī pārliecībā, ka vienīgi Trīsvienīgam Dievam pieder visa patiesība. Mēs, kas esam ceļā ar Jēzu Kristu un kas esam kristīti Viņā, un esam daļa no Viņa miesas, kas ir Baznīca, katrs esam šīs Patiesības apliecinātāji un, daudzos gadījumos, tās mācekļi, ne šīs patiesības īpašnieki. Tikai tā domājot, varu pārbaudīt sevi, vai es apliecinu sevi kā to, kas vienīgā saprot 'pareizo' Dieva Vārda interpretāciju, vai To, pie kuŗa meklēju, kā apliecināt Viņu.

Kā jau vairāki raksti par Austrālijas situāciju atklājuši, aiz tik daudziem jautājumiem galvenais jautājums ir par Dieva Vārda izpratni. Te ir jautājums par to, kā mēs kā cilvēki izlemjam, kuŗiem Bībeles tekstiem burtiski vairs nepaklausām, tos saprotot kontekstuāli un tā laikmeta ietvaros, un kuŗus Bībeles tekstus jāapstiprina kā mūžīgo patiesību, kuŗai jāseko arī tagad un visā Baznīcā. Tie, kas apliecina, ka itin katrs Dieva Vārds ir līdzvērtīgs un tam jāseko, nav konsekventi savā pieejā. Austrālijā sniedzu vairākus piemērus, pārrunājām Bībeles tekstus atklāti un nopietni. Ticu, ka patiesi piedzīvojam, cik patiesi ir apustuļa Pāvila vārdi, ka *"Ne ka mēs paši no sevis būtu spējīgi ko labu domāt; bet ja esam spējīgi, tad tas ir no Dieva, kas mūs darījis spējīgus kalpot jaunajai derībai, ne burtam, bet Garam; jo burts nokauj, bet Gars dara dzīvu!"* (II Kor. 3:5-6). Pārrunas atklāja, ka ticēt Dieva Vārdam var arī nozīmēt, ka Svētais Gars atklāj otram ko citu kā mums.

To zinot, nevaru klusēt, lasot prāv. MacPherson apgalvojumu, ko viņš izteicis savā pēdējā rakstā, *Pārdomas*. Viņš raksta: *"Lai reizē būtu uzticīgs Dieva Vārda kalps un labs gans savai draudzei, sapratu, ka man jāatdalās no LELBĀL, jo tās liberālā nostāja (uz ko norādīja gan prāveste Lauma Zušēvica, kā arī pats archibīskaps Rozītis) nenes svētību. Daļēja paklausība Dieva Vārdam ir nepaklausība."* Nenes svētību. Tas nav tikai ārkārtīgi paštaisnīgs apgalvojums, tas prasās pēc pierādījumiem un izskaidrojumiem, vispirms par to, kā viņš definē vārdu "svētība", un kas viņam piešķir tiesības tā lemt. Neprasu no viņa tādu izskaidrojumu, ņemot vērā, ka prāv. MacPherson ir izstājies no LELBĀL. Tomēr viņa vārdi norāda uz to bīstamo stāvokli, kad jebkuŗš cilvēks kļūst pašpārliecināts, domājot, ka viņa Dieva Vārda izpratne ir vienīgā un patiesā, un ka tad drīkst citu darbību tā tiesāt bez pierādījumiem.

Rakstot par arch. Rozīša un manu it kā "liberālo nostāju", prāv. MacPhersons ar šo vārdu grib apzīmēt kaut ko negatīvu. Tas mani izaicināja dalīties ar šī vārda etimoloģiju. Vārda sakne atrodama latīņu vārdā "liberalis", kas turpretīm cēlies no vārda "liber". Tā sākotnējā nozīme? Brīvība; tālāk - cilvēks, kas uzvedas tā, kā piemērots brīvam, cienīgam, devīgam cilvēkam. Tas ir cilvēks, kas ir, kā etimoloģijas vārdnīca apliecina: "Noble, gracious, munificent, generous." Vai tad tas ir kas negatīvs? Tikai tad, kad šo vārdu pārņēma politiķi un Baznīcas, kuŗi grib iedalīt tos, kas pareizi tic "konservatīvo", tas ir "pareizi", domājošā grupā, tikai tad vārds "liberāls" pārtapa par negatīvu, "visatļautības" apzīmējumu.

Te uzreiz jāpiebilst un jāatkārto, kā to uzsvēru Austrālijā: mēs neatbalstām nekādu rīcību, kas cenšas otram darīt pāri. Mēs esam pret visatļautību attiecībās, kuŗas rezultātā kāds bezvainīgi cieš, tiek izmantots vai varmācīgi kontrolēts. Kristus mīlestības augstākais bauslis paliek spēkā! Vienalga, kā interpretējam Bībeles pantus un Baznīcas lēmumus, Kristus mīlestības augstākais bauslis paliek spēkā. Kā arī pārrunas

Austrālijā atklāja, jautājums nav par nepaklausību, visatļautību vai novēršanos no Dieva Vārda patiesības, kas tapa miesa Jēzū Kristū (Jāņa ev. 1:14), jautājums ir par interpretāciju. Par gatavību turpināt pārrunas, otru netiesājot, bet otrā, īstenībā katrā ticīgā, saredzot Dieva Gara darbību. Domāju, ka sarunās ar prāv. MacPherson atklātos, ka arī viņš interpretē Dieva Vārdu izlemjot, kuŗiem Bībeles tekstiem burtiski paklausīt un kuŗiem nē. Taču tas arvien ir mūsu uzdevums, atklāt, kā izprast grūtus Bībeles tekstus mūsu laikmetā un mūsu dzīvēs, saprotot to, kā tie senāk uzrunājuši citus kristiešus citos laikmetos. Arī senāk bija domstarpības, jautājums paliek: vai spējam saglabāt vienotību arī tad, kad cits citam nepiekrītam. Bet jāatceras, ka patiesi dialogs var īsti turpināties tikai tad, ja abas puses jau iepriekš nesecina, ka tikai vienai, tā ir "viņa" pusei, ir pareizā atbilde, un tikai viņi vienīgie zina, kas nes svētību un kas nē. Jāatceras arī to, ko pats apustulis Pāvils rakstīja: Svētais Gars aicināja, aicina un aicinās dažādus Dieva Vārda kalpus, katram piešķirot dažādas dāvanas, ar kuŗām kalpot. (I Kor. 12:3–11)

Cik sāpīgi, kad otra aicinājumu apšaubām. Šie ir ļoti sarežģīti laiki. Kā rīkoties, kad dziļas sāpes un citas emocijas rada arī LELB bīskapa Brūvera nesenā uzdrīkstēšanās teikt, ka tagadējā LELB vadība uzskata, ka iepriekšējie archibīskapi kļūdījušies, ordinējot sievietes mācītājas amatā. Ja tā ir bijusi "kļūda", tad vajadzētu būt līdzvērtīgām sekām, vai ne? Viena no tām, ko arch. Matulis ordinēja, bija māc. Vaira Bitēna. Vai tad kāds apgalvotu, ka viņas kalpošana nav bijusi svētīga un nav nesusi ticības augļus? Vēl varētu minēt daudzas māsas Kristū, kas LELB kalpo kā evaņģēlistes ar apzīmējumu: "Mācītāja pienākumu izpildītāji." Ja mācītāja vai mācītājas kalpošana atspoguļo Kristus žēlastību un mīlestību, ja tā atver sirdis evaņģēlijam un ved pie Viņa, kas ir Patiesība, kā tad otrs cilvēks var lemt, ka tā aicinājums un ordinācija bijusi kļūda? Turpināsim lūgt un domāt, cits citu uzklaut.

Prāvests Colvins MacPherson ir izdarījis izvēli, un tas nav bijis viegls solis. Novēlu viņam Dieva svētību, zinām viņa atbildes. Tagad mums LELBĀL jālūdz un jāstrādā, lai Kristus evaņģēlijs atskanētu vēl ilgi latviešu valodā tuvumā un tālumā un, mēs ticam un ceram, vēl ilgi arī ALELDA. Seko sīkāks ceļojuma atskats.

Gatavojoties ceļojumam uz Austrālijas draudzēm un priekšā stāvošām pārrunām, jau dalījos par to, ko biju cerējusi teikt. Dalos ar izvilkumu no šī teksta: *Domāju, ka manu pārrunu ievada nosaukums būtu: "Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības."* (Jāņa ev. 1:14)

- ❖ *Paskaidrojumam varu minēt, ka, ņemot vērā ALELDA 2013. gada Sinodes rezolūciju, "ka Dieva Vārda izpratnē izšķirīgai jābūt kristoloģijai, tas ir, kā Dievs to Jēzū Kristū ir atklājis...", kopā pārdomāsim visu Jāņa ev. 1:14, un kā Viņš kā Vārds, kas tapa miesa zināmā laikmetā un vietā, mācīja par Dieva valstību, kas ir mūžīga.*
- ❖ *Pieskarsimies arī Kalna sprediķim, kur vairākas reizes atskan Jēzus vārdi: "jūs esat dzirdējuši....bet Es jums saku..." Kopā pārdomāsim to, ko Kristus māca par mūsu izvēlēm tad, kad ticīgie, ar dažādām izpratnēm, nonāk domstarpībās par Dieva Vārda patiesību.*
- ❖ *Domāsim par to, kā citam citu uzklaut un kā citam citu uzrunāt, lai piepildītos Kristus augstākais bauslis mūsu Baznīcā."*

Katrā vietā mazliet atšķirīgi ievadīju pārrunas, visur tiešām jutu, ka Dieva Svētais Gars bija ar mums. Dievam pateicos par iespēju pat mazliet iepazīties ar tik patiesiem un sirsnīgiem, ticīgiem brāļiem un māsām Kristū.

- ❖ Sidnejā ierados piektdien, 9. augusta agrā rītā. Pateicos māc. Ivaram Osim, kas aizveda mani uz Sidnejas dievnamu, kur notika Draudžu dienas. Tajās piedalījās apmēram divdesmit pieci cilvēki, ieskaitot lektoros: māc. Kristu Kalniņu ar kundzi un māc. Aldi Elbertu ar kundzi. Draudžu dienas vadīja prāv. MacPherson. Kā minēju, zināju, ka man nebūs iespēja uzrunāt Draudžu dienu dalībniekus. Tomēr iepazīnos ar vairākiem un atbildēju patiesi, kādēļ es biju klātesoša. Viena Sidnejas draudzes locekle minēja, ka

nezināja par Sidnejas draudzes vadības lēmumu vairs neziedot LELBĀL kā līdz šim, bet tā vietā sūfīt ziedojumus "Leading the Way" kustībai, kuŗā piedalās arī prāv. MacPherson. Viņa bija neapmierināta par šādu rīcību.

Sestdienā nolēmu pie pusdienām kaut ko teikt, jo bija tie, kas prasīja, kādēļ vismaz nepateicos. To arī izdarīju, uzrunājot dāmu komitejas locekles, kas tik ļoti sirsnīgi un veiksmīgi visus biju uzņēmušas. Neīstenojās cerība vakarā satīties ar Colvinu un izrunāties. Paldies Miķelim Strīķim, kas uz dažām stundām iepazīstināja ar vienreizējo Sidnejas pilsētu. Vispār, jāsaka, ka Austrālija patiesi ir skaista zeme, kuŗas daba atspoguļo Dieva varenību un radības bagātību! Tādas krāsas, ziedi! Brīvi lido papagaiļi un kokos patiesi var redzēt koala lāčus. ☺

- ❖ Svētdien, 11. augustā, devos uz Adelaidi. Kopā ar māc. Dr. Jāni Priedkalnu un diakonu Dr. Ivaru Ozolu tur piedalījos labi apmeklētā dievkalpojumā. Ļaudis bija ļoti sirsnīgi un atvērti. Runāju tieši par lietu. Neizvairījāties pārrunāt homoseksualitātes jautājumu. Dalījāties rūpēs par to, kā saglabāt vienotību arī tad, kad Baznīcas locekļi dalās uzskatos. Sniedzu sagatavotu ievadu, runājām par Bībeles tekstiem un to vēsturi. Uzsvēru LELBĀL rūpes par to, lai katra ALELDA draudze justu, ka gribam viņus pavadīt šajā ļoti sarežģītā laikā. No vienas puses riskēju un tomēr jutu lielu mieru un Dieva vadību. Biju tik pateicīga par sirsnīgo viesmīlību un manīto gatavību pārrunāt Bībeles interpretācijas jautājumus. Daudzi apliecināja, ka nevēlas izstāties no LELBĀL, un ka ir labi šīs lietas pārrunāt. Sarunās piedalījās jaunieši, kurš ir aktīvs draudzē. Viņš minēja, ka jaunieši vispār ir iecietīgi un daudzi pieņem, ka ir cilvēki, kas dzimuši kā homoseksuāļi, ka nav viņu izvēle. Ja viņi ir kristieši, viņi teiktu, ka arī viņi ir grēcinieki, kā mēs visi, bet ne dēļ viņu homoseksualitātes. Ne visi tā domā, protams, bet vairākums no tiem, kuŗus viņš pazīst. Visi kopā turpinājām pārrunāt, kā vispār saprast homoseksualitāti. Dalījāties savstarpējā cieņā un atklātībā. Galvenais, ka tika izteikta pārlicība, ka dialogu, pārrunas un lūgšanas varam turpināt kā vienotas Baznīcas locekļi. Paldies māc. Priedkalnam un kundzei, kā arī diakonam Ozolam un kundzei par tik laipno un sirsnīgo viesmīlību.
- ❖ Otrdien ceļš tālāk veda uz Brisbani. Māra un Arnis Siksnas mani sagaidīja un aizveda uz sanāksmi, kas notika latviešu namā. Tur klausīties referātus, kopā pusdienot un draudzēties sanāk tie latvieši, kas ir atvaļināti no darba. Bija klāt apmēram četrdesmit apmeklētāju. Vairākums no tiem bija draudzes locekļi. Arī Brisbanē pārrunas bija ļoti atvērtas un interesantas, jautājumi atklāja cilvēku dažādību. Vairāki minēja, ka, kaut ļoti ciena prāv. MacPhersonu, viņi tomēr nejūt, ka būtu jāizstājas no LELBĀL. Māras un Arņa Siksnu interese un zināšanas par teoloģiju ir plašas, viņu kalpošana nes lielu svētību. Paldies viņiem par brīnišķīgo uzņemšanu un tik dziļām teoloģiskām pārrunām!
- ❖ Ceturtdien ierados Melburnā. Biju kopā ar mīļiem radiem. Jau pirmā vakarā sniedzu interviju Austrālijas laikrakstam. Nākamā dienā biju latviešu "Ciemā". Draudzes locekle Dzintra Samule bija ļoti rosīgā rīkotāja manai sestdienai. No paša rīta ievadīju Melburnas latviešu pamatskolas dienu ar rīta lūgšanu. Jauki, atsaucīgi bērni un vecāki! Pricējos ar viņiem pavadīt rītu un pēcpusdienu. Vēlāk notika pārrunas ar skolas bērnu vecākiem un skolotājiem un viesiem. Pārrunājām gan LELBĀL un ALELDA jautājumus, gan manu pieredzi LELBA, specifiski domājot par jauniešu un bērnu iesaistīšnu Baznīcas dzīvē.

Līdzīgas cerības un grūtības visur! Jau Sidnejā biju satikusies ar Austrālijas vasaras vidusskolas vadītāju Lilitu Denki (Daenke). Pārrunājām vasaras vidusskolu programmas un iespējas. Radās interese par ALELDA jauniešu līdzdalību LELBA Jaunatnes nozares nākamajā labdarības projektā "Priecīgas pēdas!" Pārrunas Melburnā arī atspoguļoja visu mūsu kopējās rūpes par Baznīcas nākotni. Sekoja ārkārtīgi jaukā un atjautīgā veidā izkārtots mielasts Dzintras Samules vadībā. Paldies! Sadraudzība pie galda deva iespēju iepazīties ar ļoti daudziem.

- ❖ Zīmīgi, ka Melburnā jau bija zināms, ka prāv. Colvins bija izstājies no LELBĀL un ALELDA. Melburnas sanāksmēs piedalījās māc. Guņa Baloža vecāki. (Māc. Gunis Balodis jau iepriekš bija izstājies no LELBĀL.) Nezināju, ka viņi būs klāt, toties esmu ļoti pateicīga, ka viņš ar kundzi bija mūsu vidū. Baloža kungs ir patiess Kristus kalps un prasīja ļoti tiešus, konkrētus jautājumus. Viņš nekautrējās izteikt savu viedokli, bet jutu, ka, kaut nevarējam viens otram piekrist visos jautājumos, abi meklējam atbildes Bībelē un varējām kopā domāt un lūgt par to, kas tālāk būtu darāms mūsu Baznīcā.

Svētdienas rītā kopā ar māc. Daini Markovski vadīju dievkalpojumu. Melburnā ir tik skaists dievnams - kā arī Sidnejā un Adelaidē! Katrs tik atšķirīgs! Jūtām Dieva Gara svētību gan dievkalpojumā, gan sanāksmē, kas tam sekoja lejas telpās. Kā Adelaidē, kā Brisbanē, tā arī Melburnā viss notika gaisotnē, kuŗā katrs jutās drošs izteikties, netiesāts, uzklausīts. Arī te ļaudis apliecināja, ka negrib atstāt LELBĀL, kaut arī, ja saprot, kādēļ prāv. Colvins to jau ir darījis. Viss noritēja Kristus žēlastības un mīlestības Garā. Ticu, ka neviens nevarētu raksturot mūsu pārrunas par Dieva Vārdu kā tādas, kuŗās neesam Tam paklausīgi vai ka to nemīlam un necenšamies arvien dziļāk izprast. Pateicos draudzes vadībai un dāmu komitejai par svētīgo piedzīvojumu!

Sekoja intervija ar Ilzi un Gunāru Nāgeļiem. Tā jau parādījusies laikrakstā. Laika trūkums bija manāms, bet intervija bija ļoti profesionāli vadīta. Paldies. Tad vēl dievkalpojums "Ciemā", kur siltā, miera pilnā dievnamā sanāca apmēram četrdesmit dievlūdžēji. Sekoja sirsnīgas pārrunas, pēc kuŗām vairāki minēja, ka tiešām gribot arvien piederēt LELBĀL, jo mums ir tik gaŗa, kopēja vēsture. To ir tik svarīgi neaizmirst. Paldies māc. Dainim Markovskim par sirsnību un izpalīdzību it visā.

Pašā vakarā hotelī saņēmu zvanu no Colvina. Runājām sirsnīgi. Viņš sacīja, ka jūtas atbrīvots, kaut ir gatavs kalpot ALELDA draudzēm. Viņš minēja, ka ticot, ka Sidnejas draudze atbalstīs viņa izvēli izstāties. Minēju, ka vajadzētu notikt draudzes pilnsapulcei. Viņš tobrīd teica, ka draudzes vadība lēmusi, ka pilnsapulce nav vajadzīga (tā tomēr notiks). Noslēdzot prāv. Colvins minēja, ka lūgs par mani un LELBĀL, arī es apstiprināju, ka turēšu viņu lūgšanās.

Zinu, daudz esmu sarakstījusi. Ceļš uz Austrāliju daudz jo daudz lika domāt, lūgt, pateikties. Gribēju ar jums visā dalīties. Jāņa evaņģēlijā 17. nodaļā atrodas Kristus lūgšanas vārdi savam Tēvam: "*Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis.*" (Jāņa 17:21) Tas vēl uzdevums, kas mūs vieno: pasaulei sludināt tā, ka tā ticētu Viņam, Kam vien mēs piederam un kalpojam.

Lūgšanās vienota ar jums ikvienu Kristus mīlestībā,
prāv. Lauma